

Секція

**«МІЖНАРОДНІ ТРАНСПОРТНІ КОРИДОРИ ТА ЛОГІСТИЧНІ ЦЕНТРИ»
ГОЛОВА СЕКЦІЇ – д.е.н., професор В.Л. Дикань**

УДК 338.47:656.2

**РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА ЯК
НАЙВАЖЛИВІШИЙ ФАКТОР
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ
ТРАНСПОРТНОЇ ГАЛУЗІ**

Данько М.І., д.т.н., професор (УкрДАЗТ)

Сучасні тенденції розвитку світової економіки характеризуються розширенням господарських зв'язків і міжнародної кооперації, що для України з її розгалуженою транспортною інфраструктурою та розташуванням на перехресті найважливіших напрямків світової торгівлі між Європою, Азією й іншими континентами створює передумови для збільшення обсягів транзитних перевезень та стійкого розвитку транспортної галузі.

Однак, проблеми розвитку транспортно-дорожного комплексу (ТДК) України, які обумовлені в першу чергу невизначеністю стратегії розвитку транспортної галузі та нестабільністю економіко-політичної ситуації в країні, стримують присутність вітчизняних транспортних послуг на світовому ринку, навіть при зацікавленості в розвитку транспортної системи України як вітчизняних учасників зовнішньо-економічної діяльності так і іноземних партнерів.

Враховуючи масштабність проблем ТДК України, відсутність власних коштів для їх вирішення, важливим фактором підвищення ефективності роботи транспортного комплексу є активізація міжнародного співробітництва.

Необхідно відмітити, що за минулі 16 років співробітництва в транспортній сфері відбулися значні зрушення, а саме:

- закладено основи міжнародної правової бази функціонування транспорту (у 1991-2007 роках прийнято близько 45 документів), що відповідають новим соціально-економічним і ринковим умовам, забезпечують міждержавне регулювання транспортної діяльності;

- сформовано та функціонують органи галузевого співробітництва, держави-учасниці СНД входять до регіональних організацій за видами транспорту;

- проводиться погоджена транспортна політика, спрямована на вирішення (відповідно до наявного ресурсного забезпечення на

національному й міждержавному рівнях) окремих завдань загальнотранспортного характеру, а також розвитку окремих видів транспорту;

- у галузі залізничного транспорту - провідній транспортній галузі збережено й розвивається організаційна, тарифно-економічна, техніко-технологічна, інформаційна єдність;

- проводиться погоджена тарифна політика в міжнародному вантажному залізничному сполученні;

- вирішуються завдання, спрямовані на розвиток міжнародних автомобільних перевезень;

- реалізуються заходи з розвитку цивільної авіації та забезпечення безпеки польотів, гармонізації національних систем організації повітряного руху;

- розробляються й реалізуються міжнародні проекти у сфері морського та річкового транспорту;

- закладено основи співробітництва у сфері міжнародних транспортних коридорів.

Водночас, незважаючи на загальну адаптацію транспорту до ринкових умов, а також наведені вище позитивні фактори співробітництва, рівень транспортної взаємодії зараз не можна вважати оптимальним. Проблеми в розвитку транспорту загострюються через існуючі інфраструктурні обмеження, а також різноманітні фінансово-адміністративні й технічні бар'єри.

Зазначене свідчить, про необхідність застосування дієвих заходів підвищення ефективності та забезпечення стабільності роботи транспортної галузі. До найважливіших з них слід віднести розвиток міжнародної співпраці при реалізації її пріоритетних напрямків, а саме:

- участь України в розробці загальної стратегії розвитку мережі міжнародних транспортних коридорів, що проходять по європейських і азіатських напрямках, в рамках формування нових транзитних магістралей континентального значення;

- подальший розвиток логістичних технологій, інформаційних систем, всієї інфраструктури транзитних перевезень в цілях прискорення доставки транзитних вантажів, забезпечення гарантій їх збереження, загального підвищення якості сервісу;- підвищення ефективності тарифної політики;

- розробка концепції стратегічного розвитку залізничного транспорту держав-учасниць СНД;

- усунення негативного впливу фінансово-адміністративних бар'єрів під час здійснення міжнародних автомобільних вантажних

перевезень;

- підвищення рівня взаємодії між різними видами транспорту під час здійснення міжнародних перевезень;

- удосконалення нормативно-правового забезпечення співробітництва в галузі транспорту;

- формування погодженої політики в галузі транспортної безпеки та захисту навколишнього середовища.

Таким чином, в наш час, забезпечити сталий розвиток та підвищення ефективності вітчизняного ТДК можливо на основі активізації співробітництва у транспортній сфері.

УДК 657.471:656.022.8

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИХ ЦЕНТРІВ В УМОВАХ МІЖНАРОДНИХ ТРАНСПОРТНИХ КОРИДОРІВ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОГО ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Дикань В. Л., д.е.н., професор (УкрДАЗТ)

Прагнення України до якнайшвидшої інтеграції у світове співтовариство, багатовекторні наміри в розвитку торгово-економічних відносин з іншими державами об'єктивно створюють сприятливі умови для вільного переміщення товарів, послуг, капіталів і робочої сили через нашу державу. Це у свою чергу веде до росту транснаціональних товарних потоків і збільшенню міжнародного транзиту вантажів. Тому, Україна має досить реальні перспективи в самоствердженні своєї ролі як транзитної держави.

Єдина транспортна система України, що об'єднує всі сучасні види транспорту, які в цілому відповідають внутрішнім та зовнішнім транспортно-економічним зв'язкам країни, потребує на даному етапі істотного вдосконалення та модернізації для підвищення якості транспортних послуг і, в першу чергу, у міжнародному сполученні.

Одним з основних напрямів сучасної європейської транспортної політики є перехід до транспортної логістики та транспортно-термінальних систем вантажних перевезень, що дозволяють удосконалювати організацію перевезень, забезпечувати комплексне обслуговування споживачів транспортних послуг, створювати умови для розвитку комбінованого транспорту, знижувати екологічне навантаження на навколишнє природне середовище.

Враховуючи сучасні тенденції розвитку ринку логістичних послуг, можна стверджувати,

що базовими елементами управління товарними потоками стали логістичні центри, що відіграють ключову та інтегруючу роль у логістичній системі обігу та транспортування вантажів.

Необхідність переходу на логістичні технології організації управління матеріальними потоками в процесі доставки товару, територіальна близькість до міжнародних транспортних коридорів, наявність необхідної транспортної, складської інфраструктури; тяжіння до існуючих або перспективних центрів ділового співробітництва, все це обумовлює створення міжнародних транспортно-логістичних центрів з функціями комплексу транспортно-сервісних послуг.

Розглянувши можливі переваги створення міжнародних транспортно-логістичних центрів, необхідно звернути увагу на додаткове їх залучення до сфери інтелектуалізації вітчизняного промислового сектору економіки України.

Враховуючи глибокі кризові явища, що супроводжують економіку України на протязі 19 років та їх руйнівний вплив на вітчизняний промисловий сектор, сьогодні потрібні дієві шляхи на основі комплексної інтелектуалізації вітчизняного промислового виробництва, що дозволять отримати комплексний ефект. Його сутність полягає перш за все у збільшенні конкурентоспроможності вітчизняної продукції, яка створюватиметься на основі світових досягнень інженерної думки, що дозволить збільшити експорт вітчизняної високотехнологічної продукції, підвищити інноваційність економіки, стабілізувати валютний курс та банківську систему, збільшити надходження до державного бюджету тощо. Збиранням, аналізом та систематизацією провідних світових розробок щодо сучасних видів сировини, матеріалів, модулів, вузлів агрегатів, їх технічних характеристик мають займатися інформаційні центри, що входитимуть до складу міжнародних транспортно-логістичних центрів. Така інформація, в комплексі з результатами маркетингових досліджень щодо потреб ринку та результатами аналізу технічних можливостей вітчизняних промислових об'єктів, створить інформаційну основу діяльності конструкторсько-технологічних центрів. Вони, об'єднуючи інформацію щодо вітчизняних виробничих потужностей, залучаючи та акумулюючи інтелектуальний потенціал вітчизняних інженерів конструкторів та внутрішні можливості інтелектуального та інноваційного розвитку промислового сектору, формують новий підхід до виходу вітчизняного промислового сектору на конкурентоспроможний рівень розвитку.

Таким чином, діяльність міжнародних транспортно-логістичних центрів повинна будуватися на таких основних принципах: